

berolige det ærede Medlem med, at jeg har sikret mig, at Fornyelsen ikke vil volde nogen som helst Vanskelighed, og at den vil kunne foregaa paa gunstigst mulige Betingelser, saa hvis den høje Forsamling her og det høje Landsting ville tage denne Ting ganske forretningsmæssigt til Efteraaret, saafremt det skulde blive nødvendigt at forny Laanet, behøve vi ikke at spille ret mange Ord derpaa og behøve heller ikke at melde os som laansøgende paa Laanemarkedet, thi vi ville sikkert nok kunne faa Laanet fornyet der, hvor det er optaget.

Til det ærede Medlem fra Odense (Halsted) skal jeg sige, naar han undrede sig over, at man kunde faa et midlertidigt Laan billigere end et fast Laan, at det er egentlig slet ikke saa mærkeligt; det ligger jo deri, at der her er Tale om et kort Laan, et Laan med kort Omløbstid. Der er forskellige Pengeinstitutter, som med Fordel kunne have saadanne Papirer i deres Beholdninger, fordi de vide, at de ere indløselige med kort Frist, medens de derimod ikke vilde anse det for at være lige saa fordelagtigt at have almindelige Statsobligationer i deres Beholdninger. Deraf følger den Erfaringsætning, at man i Regelen kan faa det midlertidige Statslaan billigere end det faste. Det ærede Medlem har jo ganske Ret i, at selv om man tager Hensyn til denne almindelige Erfaring, er det ualmindelig gunstige Vilkaar, vi her have opnaaet, hvilket bedst illustreres ved den Sammenligning, jeg drog før, imellem vore og de tyske Finanser.

Jeg kan ganske tiltræde, hvad det ærede Medlem sagde om det ønskelige i en Forøgelse af Kassebeholdningen, og jeg tror ogsaa, at der skal tages rimeligt Hensyn dertil, naar vi en Gang skulle stifte det faste Laan, der skal afslutte den hele Laanperiode. Men denne Forøgelse af Kassebeholdningen maa for øvrigt — naar man først er kommen ind i normale Forhold — helst komme paa den Maade, at man af Aarets Overskud henlægger en ikke ringe Del til Kassebeholdningen og ikke opbruger hele det Overskud, man har, til nye Udgifter. Hvis jeg skulde være Finansminister til den Tid, da saadanne Forhold indtræde, vil jeg lade mig det være magtpaaliggende at forøge Kassebeholdningen paa den Maade, og jeg vil haabe, at den, der eventuelt maatte være min Efterfølger til den Tid, vil følge samme Vej.

Til disse Bemærkninger skal jeg ind-

skrænke mig og endnu en Gang anbefale det høje Ting Forslaget til hurtig Fremme.

P. Munch: Den højtærede Finansminister rettede en Bebrejdelse mod mig, som jeg kun kan forstaa der ud fra, at den højtærede Minister ikke har hørt de Udtalelsen, jeg fremsatte. Den højtærede Finansminister sagde nemlig, at jeg skulde have krævet af ham, at han i Dag skulde fremlægge en fuldstændig Finansplan. Det har jeg netop ikke gjort. Jeg har sagt, at man ikke med Rimelighed kunde kræve en nøjere Redegørelse af den højtærede Finansminister. Det har jeg meget stærkt betonet, og der er paa dette Punkt altsaa ikke noget at bebrejde mig. Det, jeg indrømmede, var netop, at den højtærede Finansminister ikke endnu har kunnet foretage de fornødne Undersøgelser til at kunne fremlægge Forslag for os, men hvad jeg derimod mente at maatte betone, var dette, at den højtærede Finansministers Tankegang, at man skulde vente, indtil der var kommet noget, som han ansaa for normale Tider, med overhovedet at søge at bringe Balance, var en Tankegang, jeg ikke ansaa for rigtig, og derfor udtalte jeg Ønsket om, at den højtærede Finansminister maatte være klar over, at vi i alt Fald fra vor Side nærede det Haab, at han til Efteraaret vilde møde med virkelige Forslag.

Jeg forstod den højtærede Finansministers sidste Udtalelser saaledes, at han ikke i synderlig Grad tænker sig denne Ulejlighed. Han siger, at Øjeblikket er ikke kommet. Han vil skyde det noget længere ud. Jeg synes, at her maa Øjeblikket være kommet. Naar Forholdet er dette, at vi i Løbet af et Aarstid have optaget og have maattet optage det ene Laan efter det andet og nu ere oppe paa nye Laan til et Beløb af over 90 Mill. Kr., og den højtærede Finansminister stiller os i Udsigt, at vi, før et Aar er gaaet, maa i hvert Tilfælde en Snes Millioner op endnu, saa kan jeg ikke se rettere, end at saa er Øjeblikket kommet til at se at bringe os paa fast Fod igen gennem Lovforslag, som tilsigte dette.

Den højtærede Finansminister nævnede, at naar man var i slette Tider, troede man, at de slette Tider altid bleve ved, og naar man var i gode Tider, troede man, at de gode Tider altid bleve ved. Det havde man saadan en beklagelig Tilbøjelighed til. Jeg ved ikke, om den højtærede Finansministers Belæring af os paa dette